

**ПАМ'ЯТКА АВТОРАМ
ЩОДО ОФОРМЛЕННЯ ДОКУМЕНТАЦІЇ ТА РУКОПИСІВ
СТАТЕЙ, ЯКІ ПОДАЮТЬСЯ ДЛЯ ОПУБЛІКУВАННЯ В ЗБІРНИКУ**

Редакційна колегія просить авторів під час оформлення рукописів статей дотримуватись таких вимог:

1. Рукописи статей подають у редакцію українською мовою на дискеті (в одному із стандартних текстових редакторів Lexicon, Word, Page Maker) з додаванням примірника її чіткого видруку на добротному білому папері. Формат сторінки - 40 рядків через 1,5 інтервали, 65 позицій (враховуючи прогалини). Обсяг статей не повинен перевищувати 12 сторінок разом з таблицями (не більше двох-трьох) і рисунками (не більше трьох). Обсяг матеріалів дискусійного характеру: рецензій на окремі публікації за тематикою збірника - до 6 сторінок, а хроніки - до 3 сторінок. Розмір рисунків (або фотографій на глянцевому папері з чітким зображенням - контрастних) 8x10 см.

2. В одному випуску збірника може бути опублікована одна стаття автора (співавтор): лише за спеціальною ухвалою редакції як виняток - дві статті.

3. Рукопис статті оформляють таким чином. На першій сторінці в лівому верхньому куті проставляють шифр Універсальної десятикової класифікації (УДК), причому шифр повинен найбільш докладно відбивати як назву, так і зміст статті. У цьому самому рядку, але в правому куті пишуть ініціали та прізвища автора (авторів), трохи нижче великими літерами друкують назву статті (без крапки в кінці назви), а далі, відступивши три інтервали - текст статті. Наприкінці в лівій частині сторінки вказують повну назву установи (-ов), організації (-ій), де була виконана робота або яку представляє автор (співавтор), а у правій частині сторінки вказують дату надіслання статті в редакцію. На полях рукопису (на відбитку чи видруку з дискети) зазначають місце для таблиць і рисунків, якщо їх з поважних причин не розміщено в тексті на дискеті.

Видрук із дискети повинен бути чітким і шрифт рядків тексту недеформованим.

Формули вписують чітко від руки тушшю або чорною пастою, якщо їх немає в дискеті та у видруку. Одноцифрі за своїм напи-

санням букви треба розмічати простим олівцем двома рисочками знизу - великі букви, двома рисочками нагорі - малі літери \bar{b}, \bar{c}).

Усі букви у формулах слід вписувати чітко, а особливо це стосується букв, які легко сплутати, скажімо, g і q , l і e , k і x та інші. Букву O (велику чи малу) відрізняють від нуля тим, що нуль підкреслюють квадратною дужкою знизу ($\underline{0}$). Слід розрізняти штрихи від одиниці. Степені розмічають дужкою вверху (наприклад, a^4), індекси - дужкою внизу (a_2), причому степені та індекси повинні бути вдвічі менші від букв, до яких вони належать. Надрядкові індекси і показники степенів пишуть вище рядка, індекси - нижче рядка.

Букви грецького алфавіту легенько обводять червоним кольором (червоною пастою), наприклад, α , ω і на полях розшифровують їх назув: α - альфа (грец.), ω - омега (грец.).

У тексті допускаються лише загальноприйняті скорочення (т. - том, вип. - випуск, вид. - видання, гл. - глава тощо). Слова та інші, і тому подібні скорочуються та ін., і т.п. лише в кінці речення. Не скорочуються слова: близько, наприклад, так званий, формула в усіх відмінках.

Таблиці переважно дають із заголовками і номерами. Якщо в статті є лише одна таблиця її не нумерують і при посиланні на неї в тексті пишуть повністю слово таблиця. Як у таблиці, так і в тексті в натуральному десятковому числі цілу частину від десяткової відділяють комою, а в логарифмах характеристику від мантиси точкою; знак секунди (хвилини, градуса) пишеться в кінці її десяткової величини, а не в місці відділення її цілої частини від десяткової. Таблиці оформляють на окремих листах, їх друкують через два інтервали, пояснювальний текст у головці та боковику друкується горизонтально, а діагональні лінійки в головці і боковику не допускаються.

Рисунки подають у конверті в двох ідентичних примірниках і в одному примірнику, якщо вони відтворені на дискеті. Їх виконують акуратно тушшю (в крайньому випадку чорною пастою) на білому папері або на кальці. Написи на рисунках рекомендується замінювати буквами або цифрами, зміст яких розшифровують у підпису рисунку. На рисунках слід застосовувати малі (великі) букви латинського, грецького, українського алфавітів, цифри - арабські (римські). Через труднощі у відтворенні як у тексті, так і на рисунках бажано не використовувати букви інших абеток!

Рисунки нумерують у послідовності посилання на них у тексті на зворотній стороні простим олівцем, де також вказують прізвище автора і назву статті. Фотографії подають лише у випадку крайньої потреби.